

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 6. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 424 (Alm. del) efter ønske fra udvalget til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 424:

Er der mulighed for at kræve, at man skal betale for sit eget ophold på et udrejsecenter? Hvordan bruges denne mulighed i dag? Er der mulighed for at skærpe kravet om egenbetaling for ophold på udrejsecentre, og er det noget, som regeringen vil arbejde for? Der henvises til besvarelsen af UUI alm. del - samrådsspørgsmål N den 3. maj 2022.

Svar:

1. Til brug for besvarelsen har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”1. Asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold her i landet får som udgangspunkt udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1-2.

Der er en række undtagelser til denne adgang til forsørgelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 3-4. Udlændingestyrelsen kan eksempelvis pålægge personer, der som udgangspunkt er under styrelsens forsørgelse, men som selv har tilstrækkelig midler hertil, at betale udgifterne til deres eller deres families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt.

I den forbindelse kan aktiver, som kan anvendes til dækning af forsørgelsesudgifterne, tages i bevaring (beslaglægges), jf. udlændingelovens § 40, stk. 9, 2. og 3. pkt.

Denne adgang til at beslaglægge aktiver blev indført med den såkaldte smykkelov og trådte i kraft den 5. februar 2016.

3. juni 2022

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2022 - 7026
Akt-id 1986466

Afgørelser om beslaglæggelse efter udlændingelovens § 40, stk. 9, 2. og 3. pkt., træffes af politiet, og kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen, såfremt genstande eller aktiver kommer for dagens lys under styrelsens behandling af den pågældende udlændings sag.

2. Udlændingemyndighederne har mulighed for at beslaglægge aktiver, som vil kunne tjene som grundlag for en eventuel senere tvangsmæssig fuldbyrdelse af det offentlige betalingskrav. Aktiverne skal have en værdi, der overstiger 10.000 kr. Ved beslaglæggelse af aktiver finder reglerne i retsplejelovens §§ 509-516, tilsvarende anvendelse, dog således at aktiver af en værdi af indtil 10.000 kr. og aktiver, som har en særlig personlig betydning for den pågældende asylansøger eller udlænding uden lovligt ophold, ikke beslaglægges. Er der tvivl om aktivernes værdi, kan udlændingemyndighederne beslaglægge aktiverne med henblik på en nærmere vurdering af værdien.

Efter beslaglæggelsen – og en eventuel nærmere vurdering af værdien – træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt en person skal pålægges selv at afholde udgifterne til sin eller sin families forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt.

Hvis styrelsen træffer afgørelse om at give et pålæg om egenbetaling, skal styrelsen endvidere foretage en nærmere vurdering af, om aktiverne har en sådan værdi, at de bør tvangsrealiseres med henblik på fuldbyrdelse af det offentlige betalingskrav.

Hvis styrelsen træffer afgørelse om ikke at give et pålæg om egenbetaling – eksempelvis hvis en nærmere vurdering viser, at aktivets værdi ikke overstiger 10.000 kr. – leverer styrelsen aktiverne tilbage.

3. Reglerne om egenbetaling og beslaglæggelse finder anvendelse for alle asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold i Danmark, som er under Udlændingestyrelsen forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1-2.

Personer, der er indkvarteret på et udrejsecenter, er således omfattet af reglerne om egenbetaling og beslaglæggelse på samme vilkår som personer, der har ophold på de øvrige centertyper i indkvarteringssystemet.

De beslaglagte midler kan bruges til dækning af de udgifter, som Udlændingestyrelsen har afholdt i forbindelse med indkvartering af den pågældende, som for eksempel de allerede udbetalte kontante ydelser eller i forhold til fysisk indkvartering på et asylcenter.

4. Udlændingestyrelsen har ikke praksis for at give pålæg om egenbetaling, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., hvis der ikke samtidig hermed er fundet grundlag for at beslaglægge konkrete aktiver, jf. udlændingelovens §

40, stk. 9, 2. og 3. pkt. Det skyldes, at et sådant betalingspålæg efter styrelsens opfattelse forudsætter, at den pågældende med stor sandsynlighed er i besiddelse af aktiver, som kan dække betalingspålægget.

Styrelsen giver dog for eksempel pålæg om at betale husleje i tilfælde, hvor en beboer har tilladelse til beskæftigelse, jf. udlændingelovens § 14 a, og her ved oppebærer en fast, dokumenteret lønindtægt, der overstiger det beløb, som den pågældende ellers ville have modtaget i kontante ydelser. I sådanne tilfælde vil den pågældende udlænding blive pålagt egenbetaling uden forudgående beslaglæggelse af konkrete aktiver, da Udlændingestyrelsen således er i besiddelse af oplysninger, der med stor sandsynlighed taler for, at den pågældende kan dække betalingspålægget.”

2. Regeringens udgangspunkt er, at alle, der kan, skal forsørge sig selv. Derfor er det også regeringens holdning, at udlændinge, der har tilstrækkelige midler hertil, som udgangspunkt selv skal betale for deres ophold her i Danmark og for nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Efter regeringens opfattelse er den såkaldte smykkelov således et godt redskab for udlændingemyndighederne til at sikre, at aktiver, som vil kunne tjene som grundlag for egenbetaling, kan tages i bevaring.

Jeg ser derfor ikke på nuværende tidspunkt et behov for at skærpe reglerne om egenbetaling for ophold på udrejsecentre.

Kaare Dybvad Bek

/

Brit Gotthard Jensen